Dosarul nr. 3-2808/22

HOTĂRÂRE

În numele Legii

25 septembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Guzun Corneliu

Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct" către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și cauza de contencios administrativ la cerea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct" către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - SRL „Bicomplex-Construct", la data de 15 noiembrie 2023 s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative.

În argumentarea acțiunii, a menționat reclamantul că, la data de *****, de către inspectorul principal Pendus Valeriu, în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior, a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****.

Potrivit actului contestat, au fost supuse reverificărilor declarațiile vamale de import nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018, ce au beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, în baza Acordului de Asociere pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014.

Reclamantul indică faptul că, în cadrul procesului-verbal nominalizat, autoritatea vamală a ajuns la concluzia că urmează a fi întocmită Decizia de Regularizare prin care se vor recalcula obligații vamale în sumă de 114548,82 lei.

Menționează reclamantul că, actul menționat supra a fost întocmit în lipsa reprezentantului SRL „Bicomplex-Construct” și fără citarea prealabilă a acestuia în ordinea prevăzută de art. 202^1 alin. (13) din Codul vamal, conform căruia: „Efectuarea auditului post vămuire se aduce la cunoștința persoanei auditate cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data inițierii controlului”, astfel, fiind încălcat dreptul reclamantului prevăzut de art. 202^4 alin. (1) lit. f) din Codul vamal, conform căruia, persoana controlată are dreptul să fie informat, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de inițierea controlului ulterior prin audit postvămuire.

Indică reclamantul despre faptul că actul contestat, a fost recepționat la sediul său, prin intermediul poștei la data de 30.09.2022.

Nefiind de acord cu procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.-***** din *****, SRL „Bicomplex-Construct” la data de 11.10.2022, ora 12.22, prin intermediul poștei electronice, la adresa de email: bv.centru@customs.qov.md, a înaintat contestația/dezacord nemotivată împotriva acestuia, pentru a se încadra în termenul de 15 zile prescris de art. 216 alin. (8) din Codul fiscal al RM.

Reclamantul indică faptul că, prin contestația depusă, a solicitat autorității vamale prelungirea termenului de examinarea a cazului nr. *****, în corespundere cu prevederile art. 246 alin. (2) din Codul fiscal, și cu informarea prealabilă a reclamantului în ordinea prevăzută de art. 202^4 alin (1) lit. f) din Codul vamal.

Explică reclamantul că, motivul care a stat la baza solicitării prelungirii termenului de examinare a cazului, a constituit efectuarea interpelărilor în adresa producătorului*****. din *****, în vederea obținerii dovezii de origine a tractoarelor rutiere pentru semiremorci, marca *****tip: *****, șasiu: *****și marca *****, tip: *****, șasiu: *****.

Indică reclamantul SRL „Bicomplex-Construct” că, examinarea interpelării menționate supra, putea fi una de durată, astfel, reclamantul a înaintat contestația nemotivată împotriva procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, pentru a se încadra în termenul de prescripție de 15 zile, precum și din motivul imposibilității de a prezenta în acest termen, organului vamal informații, date, documente sub orice formă care să confirme dovada de origine a mărfurilor, precum și corectitudinea calculării și achitării drepturilor de import efectuate anterior în baza declarațiilor vamale de import nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018.

Potrivit art. 216 alin. (8) din Codul fiscal al RM, (...) în caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de pînă la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

Conform art. 202^4 din Codul vamal, persoana controlată are dreptul: a) să solicite obținerea, pe parcursul controlului ulterior prin audit postvămuire, a informațiilor despre faptele și circumstanțele stabilite, cu respectarea legislației în

vigoare; b) să beneficieze de o atitudine corectă și imparțială din partea organelor vamale la efectuarea controlului ulterior; c) să prezinte organului vamal explicații referitoare la obiectul controlului ulterior; d) să conteste, în modul stabilit de legislație, deciziile, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale și ale colaboratorilor vamali; e) să prezinte organului vamal informații, date, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării și achitării drepturilor de import; f) să fie informat, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de inițierea controlului ulterior prin audit postvămuire (cu excepția auditului postvămuire inopinat), printr-un aviz de audit postvămuire, al cărui model este stabilit de Serviciul Vamal; g) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislație.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, cazul de încălcare fiscală se examinează în termen de 15 zile din data: a) prezentării dezacordului – dacă a fost prezentat la timp; b) expirării termenului de prezentare a dezacordului – dacă nu a fost prezentat sau dacă a fost prezentat cu întîrziere. În cazul prezentării unor argumente întemeiate, termenul menționat la alin.(1) poate fi prelungit cu 30 de zile prin decizia organului abilitat să examineze cazurile de încălcare fiscală, inclusiv în baza demersului argumentat, prezentat de persoana trasă la răspundere pentru încălcare fiscală, conform art.243 alin.(2). În aceste cazuri, persoanei trase la răspundere pentru încălcare fiscală i se comunică din timp, conform art.243 alin.(1), data examinării cazului.

Menționează reclamantul despre faptul că, informația de care a dispus organul vamal era insuficientă și nu permite regularizarea situației. Or, anume certificatele de origine au stat la baza emiterii certificatului EUR 1 de către autoritățile vamale din Dortmund, Germania.

Indică despre faptul că, activitatea vamală include promovarea politicii vamale, asigurarea respectării reglementărilor vamale la trecerea mărfurilor, mijloacelor de transport și persoanelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, perceperea drepturilor de import și drepturilor de export, vămuirea, controlul și supravegherea vamală, alte activități de promovare a politicii vamale.

Reclamantul menționează că este în drept să prezinte organului vamal informații, date, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării și achitării drepturilor de import.

În vederea exercitării drepturilor prevăzute de art. 202^4 din Codul vamal, la data 10.10.2022, reclamantul a efectuat interpelări în adresa producătorului*****. din *****, în vederea obținerii dovezii de origine a tractoarelor rutiere pentru semiremorci, marca *****, tip: *****, șasiu: *****și marca *****, tip: *****, șasiu: *****.

Ca urmare a interpelării menționate supra, la data 13.10.2022, din partea producătorului*****., sediul ***** au fost recepționate declarațiile producătorului referitoare la camioanele importate de reclamant, conform declarațiilor vamale de

import supuse reverificărilor vamale nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018, referitor la importul mijloacelor de transport:

1. ***** Model: FT XF 105 460; Numărul de identificare al vehiculului*****: ***** Număr șasiu:*****Țara producătoare: *****; Anul de fabricație *****.

2. ***** Model: FT XF 105 460; Numărul de identificare al vehiculului*****: *****; Număr șasiu: *****; Țara producătoare: *****; Anul de fabricație *****.

Indică reclamantul despre faptul că, în declarațiile producătorului, se atestă că ambele unități de transport sunt produse de ********** în ***** și la momentul livrării ca camion nou, în versiunea livrată din fabrică, camionul este calificat ca produs originar al Uniunii Europene.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat autorității vamale de a efectua constatările corespunzătoare, în baza probelor atașate la contestația motivată, iar după caz, de a efectua interpelările către autoritatea vamala din Germania, în vederea efectuării corectărilor în rubrica nr. 14 din certificatele EUR.1 Nr.***** și Nr. *****.

Astfel, reclamantul a solicitat autorității:

1) A admite contestația împotriva procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****;

2) A anula procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, ca fiind neîntemeiat, cu validarea definitivă a declarațiilor vamale de import nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018.

În continuare, indică reclamantul despre faptul că, urmare a examinării contestației nemotivate din 10.10.2022, prin care a fost solicitată prelungirea termenului de examinare a cazului, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, prin actul administrativ individual nr. *****din *****, nu a dat curs solicitării reclamantului de a prelungi termenul de examinare a cazului, însă s-a invocat că: „Informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct”, prin contestația din 10.10.2022, înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. ***** din 11.10.2022, nu demonstrează țara de origine a mărfurilor conform prevederilor Convenției PEM și nu pot modifica constatările rezultate, deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor s-a expus organul vamal al țării exportatoare”.

Explică reclamantul că, prin actul administrativ individual nr. ***** din 28.10.2022, prin care a fost examinată contestația motivată din 10.10.2022, la care au fost anexate declarațiile producătorului ********** care demonstrază țara de origine a mărfurilor Biroul Vamal Centru a invocat că: „Informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct”, prin contestația (motivată) din*****, înregistrată la BV Centru cu nr. 20902 din*****, nu pot modifica constatările rezultate, deoarece

acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor, s-a expus organul vamal al țării exportatoare”.

Reclamantul indică despre faptul că, Biroul Vamal Centru, nu s-a expus asupra solicitării de prelungire a termenului de examinare a cauzei și nici nu a fost motivat vre-un eventual refuz de prelungire a termenului de examinare, la fel nu au fost cercetate probele oferite de reclamant, care demonstrează țara de origine a mărfurilor, neexpunându-se motivat asupra admiterii sau respingerii lor.

Susține reclamantul că, în acțiunile pârâtului, se atestă lipsa de atitudine corectă și imparțială din partea organelor vamale la efectuarea controlului ulterior, care a dus la încălcarea drepturilor reclamantului prevăzute de art. 202^4 alin. (1) din Codul vamal, prevederilor art. 202^3 alin. (1) din Codul vamal, conform căruia, în cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele obligații: a) să acționeze în strictă conformitate cu Constituția Republicii Moldova, cu prezentul cod și cu alte acte normative; b) să trateze cu respect și corectitudine declarantul, reprezentantul lui, alți participanți la raporturile vamale; c) să popularizeze legislația vamală; d) să informeze declarantul, în cazurile prevăzute de legislația vamală sau la solicitarea acestuia, despre drepturile și obligațiile lui.

Reclamantul solicită :

1. A anula în tot actul administrativ individual emis de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM nr. *****din *****;
2. A anula în tot actul administrativ individual emis de BV Centru al Serviciului Vamal al RM nr. ***** din *****;
3. A obliga Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM de a emite actul administrativ individual prin care să fie anulat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****.

La data de 28 decembrie 2022 reclamantul SRL „Bicomplex-Construct” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actului administrativ (dosar nr. 3-3148/2022).

În motivarea cerințelor a indicat faptul că, decizia de regularizare nr. ***** din ***** reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 10, art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Cu referire la procedura prealabilă, reclamantul menționează că a respectat acest segment de admisibilitate, fiind emisă decizia Consiliului de soluționare a disputelor din cadrul Serviciului Vamal nr. ***** din *****.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, învederează reclamantul că, a recepționat actul administrativ individual defavorabil, la data de 29.11.2022 și corelând cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) din Codul admnistrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 288 din Codul vamal, actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale și ale colaboratorilor vamali sînt contestate inițial la aparatul central al Serviciului Vamal.

În acord cu art. 286 din Codul vamal, orice persoană are dreptul să atace actele administrative (inclusiv actele normative), acțiunile sau inacțiunea organelor vamale și ale colaboratorilor vamali dacă consideră că sînt lezate drepturile sau interesele sale legitime.

Relatează reclamantul despre faptul că, la data de *****, de către inspectorul principal Pendus Valeriu, în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior, în lipsa reclamantului, a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****.

Potrivit actului menționat, au fost supuse reverificărilor declarațiile vamale de import nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018, ce au beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, în baza Acordului de Asociere pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014.

Autoritatea vamală a considerat că reclamantul a beneficiat neîntemeiat de acordarea tratamentului tarifar preferențial, invocând că tractoarele importate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană.

Astfel, autoritatea vamală a ajuns la concluzia că urmează a fi întocmită Decizia de regularizare prin care se vor recalcula obligații vamale în sumă de 114 548,82 lei.

Conform pct.112 din Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018, în caz de dezacord cu procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, persoana este în drept să prezinte în scris, în cel mult 10 zile calendaristice, argumentare a dezacordului, anexând documentele de rigoare în conformitate cu prevederile Codului Vamal al Republicii Moldova nr. 1149/2000, Codului fiscal nr. 1163/1997 și ale altor acte normative din domeniu.

Menționează reclamantul despre faptul că, nefiind de acord cu procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, la data de 11 octombrie 2022, ora 12.22, prin intermediul poștei electronice, la adresa: bv.centru@customs.gov.md, a înaintat contestația nemotivată împotriva acestuia, încadrându-se în termenul de 15 zile prescris de art. 216 alin. (8) din Codul fiscal al RM, solicitând prelungirea termenului de examinare a cazului nr. *****, în corespundere cu prevederile art. 246 alin. (2) din Codul fiscal, și cu informarea

prealabilă a petentului în ordinea prevăzută de art. 2024 alin (1) lit. f) din Codul vamal.

Explică reclamantul despre faptul că, motivul solicitării de prelungire a termenului de examinare a fost generat de efectuarea interpelării în adresa producătorului*****. din *****, în vederea obținerii dovezii de origine a tractoarelor rutiere pentru semiremorci, marca *****, tip: *****, șasiu: *****și marca *****, tip: *****, șasiu: *****.

La data de*****, reclamantul a depus contestația, la care au fost anexate declarațiile producătorului, care atestă că ambele unități de transport sunt produse de ********** în ***** și la momentul livrării camionului, în versiunea livrată din fabrică, camionul este calificat ca produs originar al Uniunii Europene.

Astfel, reclamantul a solicitat autorității vamale de a efectua constatările corespunzătoare, în baza declarațiilor producătorului atașate, iar după caz, de a efectua interpelările către autoritatea vamală din Germania, în vederea efectuării corectărilor în rubrica nr. 14 din certificatele EUR.1 Nr.***** și Nr. *****.

Relatează reclamantul că, din partea autorității vamale a RM, nu a recepționat nici un răspuns pe marginea contestațiilor depuse, iar la data de 12.10.2022, reclamantul a recepționat citația nr. 15110 din 10.10.2022, prin care a fost citat la Biroul Vamal Centru pentru data de *****, ora 11.00, pentru a face cunoștină și a semna decizia de regularizare.

Indică reclamantul despre faptul că, la data de *****, în lipsa unei soluții pe marginea contestațiilor împotriva procesului - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, Biroul Vamal Centru a adoptat decizia de regularizare Nr. ***** din *****, despre care reclamantul a luat act de cunoștință în aceeași zi și în care, la rubrica nr. 10 din decizie a obiectat că, nu este de acord cu decizia adoptată de autoritatea vamală.

Menționează reclamantul despre faptul parvenirii ulterioare a răspunsurilor Biroului Vamal Centru pe marginea contestațiilor declarate anterior, după cum urmează:

1) Răspunsul nr. *****din ***** (la contestația nemotivată), conform căruia Biroul Vamal Centru nu a dat curs solicitării reclamantului de a prelungi termenul de examinare a cazului, invocând că: informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct” prin contestația *****n din 10.10.2022, înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. ***** din 11.10.2022, nu demonstrează țara de origine a mărfurilor conform prevederilor Convenției PEM și nu pot modifica constatările rezultate, deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor, menționate supra, s-a expus organul vamal al țării exportatoare”.

2) Răspunsul nr. ***** din 28.10.2022 (la contestația motivată) la care au fost anexate declarațiile producătorului ********** ce demonstrază țara de origine a mărfurilor, Biroul Vamal Centru invocând că, informațiile prezentate de SRL

„Bicomplex-Construct” prin contestația *****n din*****, înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. 20902 din*****, nu pot modifica constatările rezultate, deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor, menționate supra, s-a expus organul vamal al țării exportatoare”.

În opinia reclamantului, răspunsurile oferite de Biroul Vamal Centru, se contrazic între ele, iar emitentul a adoptat intenționat soluția în favoarea sa, cu încălcarea principiului imparțialității, dat fiind faptul că inițial, la contestația nemotivată, au invocat că, prin această contestație nu este demonstrată țara de origine a mărfurilor, iar ulterior, prin contestația motivată, la care au fost deja anexate declarațiile producătorului ********** care demonstrează țara de origine a mărfurilor, pârâtul a invocat că, dovezile de origine nu pot modifica constatările rezultate, fapt ce denotă o eschivare de la respectarea principiului imparțialității, precum și manifestarea lipsei de respect și corectitudine în raport cu declarantul (reclamant).

Reclamantul susține că, autoritatea publică nu s-a expus asupra solicitării de prelungire a termenului de examinare a cauzei și nici nu a fost motivat un eventual refuz de prelungire a termenului de examinare, la fel nu au fost cercetate probele oferite de petiționar, care demonstrează țara de origine a mărfurilor, neexpunându-se motivat asupra admiterii sau respingerii lor.

În opinia reclamantului, se atestă lipsa de atitudine corectă și imparțială din partea organelor vamale la efectuarea controlului ulterior, care a dus la încălcarea drepturilor petiționarului, prevăzute de art. 202^4 alin. (1) din Codul vamal, precum și încălcarea din partea autorității vamale (BV Centru) a prevederilor art. 202^3 alin. (1) din Codul vamal, conform căruia, în cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele obligații: „a) să acționeze în strictă conformitate cu Constituția Republicii Moldova, cu prezentul cod și cu alte acte normative; b) să trateze cu respect si corectitudine declarantul, reprezentantul lui, alți participanți la raporturile vamale; c) să popularizeze legislația vamală; d) să informeze declarantul, în cazurile prevăzute de legislația vamală sau la solicitarea acestuia, despre drepturile și obligațiile lui”.

La data de 15.11.2022, reclamantul a înaintat cererea prealabilă împotriva actului administrativ individual nr. *****din ***** și nr. ***** din 28.10.2022, adresată Serviciului Vamal al RM, prin care a fost solicitată anularea actelor nominalizate supra și totodată de a emite actul administrativ individual prin care să fie dispusă anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****.

Prin Răspunsul nr. ***** din ***** Serviciului Vamal al RM a invocat că: „...iregularitățile constatate în procesul-verbal de reverificare nu au fost înlăturare de SRL „Bicomplex-Construct”..., iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cerere nu au fost constatate”.

Indică reclamantul că, contrar alegațiilor invocate în răspunsul nr. ***** din *****, în procesul- verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, pârâtul face referire la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, conform căruia: „drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte”.

În acest sens, menționează și prevederile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 1380 din 20.11.1997, conform căruia, la stabilirea criteriilor de determinare a țării de origine a mărfii, preferință se acordă criteriilor stipulate în acordurile de comerț liber ratificate de Republica Moldova. În celelalte cazuri se aplică prevederile legislației naționale.

Iar conform pct. 24 și 25 lit. d[1]) din Hotărârea Guvernului nr. 1599 din 13.12.2002, cu privire la regulile de origine a mărfurilor, este stipulat că, temei pentru eliberarea certificatului de origine preferențial este cererea completată de agentul economic exportator sau de reprezentantul său legal, în modul stabilit de autoritatea împuternicită. Cererea urmează să fie însoțită de următoarele documente: (...) declarația producătorului cu privire la originea preferențială a mărfurilor.

Explică reclamantul că, declarațiile producătorului ********** ce atestă țara de origine a mărfurilor - ***** și la momentul livrării camionului, în versiunea livrată din fabrică, camionul este calificat ca produs originar al Uniunii Europene, pentru autoritatea vamală din RM nu au fost suficiente, pentru a demonstra țara de origine a mărfurilor.

Astfel, la data de 25.10.2022, prin intermediul poștei electronice vama@customs.gov.md. a Serviciului Vamal al RM, reclamantul a depus contestația împotriva deciziei de regularizare nr. ***** din *****, prin care a solicitat anularea deciziei respective.

Prin Răspunsul nr. ***** din *****, Serviciul Vamal al RM a indicat că, potrivit pct. 92, 93 din Hotărârea Guvernului nr. 1000/2018, în situațiile când reverificarea declarațiilor vamale se efectuează în baza documentelor aflate la dispoziția organului vamal sau primite de la alte autorități ori persoane potrivit dispozițiilor legale. Prin urmare, cu referire la declarația producătorului ********** menționează că, marfa este de origine UE, dar nu și că este de origine preferențială.

Menționează reclamantul că, prin adoptarea deciziei de regularizare menționată supra reclamantului i-au fost lezate drepturile și interesele sale legitime și reclamantul nu este de acord cu adoptarea deciziei de regularizare.

Indică reclamantul că, prin decizia de regularizare contestată, reclamantului i s-a imputat obligația vamală în cuantum de 114 548,82 lei și a penalității în sumă de 60306,32 lei, iar totalul de încasare constituind suma de 174 855,14 lei.

Drept temei a întocmirii deciziei de regularizare a constituit calcularea drepturilor de import pentru beneficierea neîntemeiată de tratament tarifar preferențial, în pretinsa incidență a prevederilor pct. 3 lit. a) și c) din Ordinul Serviciului Vamal nr. *****din 31.07.2014, precum și în baza constatărilor efectuate în baza procesului-verbal de reverificare nr. ***** din *****, în cadrul căruia din reverificarea efectuată a rezultat că, în baza declarațiilor vamale de import nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018, reclamantul a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial în baza Acordului de Asociere pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, pentru produsele originare din Uniunea Europeană, unde Reclamantul a importat de la AON Transporte GMBH (Germania) tractor rutier pentru semiremorci marca *****; Numărul de identificare al vehiculului*****: ***** Număr șasiu: OE940813, Țara producătoare: *****; Anul de fabricație: ***** și tractor rutier pentru semiremorci marca *****; Numărul de identificare al vehiculului*****: XLRTE47MSOE940793; Număr șasiu: *****; Țara producătoare: *****; Anul de fabricație: *****, beneficiind de scutirea achitării taxelor vamale în mărime de 8%, în baza certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.***** și ***** din 31.01.2018.

Serviciul Vamal al RM a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către autoritatea vamală a Republicii Federale Germania, a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.***** și ***** din 31.01.2018, iar ca urmare, din partea autorității respective au parvenit răspunsurile *****din 01.10.2020 și *****din 15.10.2020. prin care aceștia au comunicat că, certificatele EUR.1 sunt autentice, însă mărfurile acoperite de aceste certificate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, fapt pentru care autoritatea vamală din Germania a bifat în drept cu sintagma „verificare efectuată a demonstrat că certificatul respectiv nu întrunește cerințele referitoare la autenticitate și corectitudine” din rubrica nr. 14 a certificatelor EUR.1.

Astfel, Biroul Vamal Centru a adoptat decizia de regularizare, în temeiul unor afirmații, pe care reclamantul le consideră declarative, oferite de autoritatea vamală din Germania și în lipsa unui suport probatoriu pertinent și concludent care ar demonstra neautenticitatea produselor originare din Uniunea Europeană ce au beneficiat de scutirea achitării taxelor vamale de import la acel moment.

În opinia reclamantului, informația de care a dispus organul vamal al RM, este insuficientă și nu permite regularizarea situației. Or, anume certificatele de

origine EUR.1 au fost emise de către autoritatea vamală din Germania, la cererea exportatorului, la care a fost anexat setul de acte necesar, dintre care și declarația producătorului/furnizorului de mărfuri, sub sancțiunea respingerii cererii, ca urmare a neîntrunirii tuturor exigentelor.

Menționează reclamantul că, activitatea vamală include promovarea politicii vamale, asigurarea respectării reglementărilor vamale la trecerea mărfurilor, mijloacelor de transport și persoanelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, perceperea drepturilor de import și drepturilor de export, vămuirea, controlul și supravegherea vamală, alte activități de promovare a politicii vamale.

Reclamantul indică că, este în drept să prezinte organului vamal informații, date, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării si achitării drepturilor de import.

Astfel, în vederea exercitării drepturilor prevăzute de art. 202^4 din Codul vamal, la data 10.10.2022, reclamantul a efectuat interpelări în adresa producătorului*****. din *****, în vederea obținerii dovezii de origine a tractoarelor rutiere pentru semiremorcile importate.

La data 13.10.2022, din partea producătorului*****., sediul: Flugo van der Goeslaan 15600 PT EINDHOVEN, *****, au fost recepționate declarațiile producătorului referitoare la camioanele importate de reclamant, atestându-se că ambele unități de transport sunt produse de ********** în ***** și la momentul livrării ca camion, în versiunea livrată din fabrică, camionul este calificat ca produs originar al Uniunii Europene.

În acest sens, reclamantul face trimitere la declarația producătorului, ********** *****Numărul de identificare al vehiculului*****: ***** Număr șasiu:*****Țara producătoare: *****; Anul de fabricație: *****; și declarația producătorului, ********** *****Numărul de identificare al vehiculului*****: *****; Număr șasiu: *****; Țara producătoare: *****; Anul de fabricație: *****, fapt ce, în opinia reclamantului, constituie justificare temeinică în vederea suspendării executării forțate a deciziei de regularizare nr. ***** din ***** de către Serviciul Vamal pe parcursul examinării cauzei, dar și a anulării în tot a acesteia.

Potrivit pct. 8 din Ordinul Serviciului Vamal nr. *****din 31.07.2014, suspendarea executării forțate a deciziei de regularizare survine, (...) în cazul survenirii circumstanțelor prevăzute în art. 293 alin. (2) din Codul vamal.

Conform art. 293 alin. (2) din Codul vamal, în cazuri temeinic justificate, aparatul central al Serviciului Vamal poate dispune suspendarea executării actului administrativ contestat sau efectuării acțiunii contestate.

Reclamantul face trimitere și la pct. 6 din Ordinul Serviciului Vamal nr. *****din 31.07.2014, conform căruia, anularea deciziei de regularizare de către instanța de judecată/Serviciul Vamal se efectuează prin întocmirea și aprobarea

unei noi decizii de regularizare, indicând suma anulată precum și cuantumul obligației vamale spre restituire, în rubricile respective.

Susține reclamantul că, din analiza răspunsurilor contradictorii emise de pârât (autoritatea vamală) pe parcursul examinării contestațiilor reclamantului, se atestă următoarea evoluție a pretiselor constatări:

1) Prin procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, urmare a măsurilor întreprinse, autoritatea vamală a considerat că reclamantul a beneficiat neîntemeiat de acordarea tratamentului tarifar preferențial, invocând că tractoarele importate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană.

2) Conform răspunsului nr. *****din ***** (la contestația nemotivată), pârâtul a invocat că: „informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct" prin contestația *****n din 10.10.2022 înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. ***** din 11.10.2022, nu demonstrează țara de origine a mărfurilor conform prevederilor Convenției PEM și nu pot modifica constatările rezultate, deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor, menționate supra, s-a expus organul vamal al țării exportatoare.

3) Potrivit răspunsului nr. ***** din 28.10.2022 (la contestația motivată) la care a fost anexată dovada de origine a mărfurilor, pârâtul a invocat că: „Informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct" prin contestația *****n din*****, înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. 20902 din*****, nu pot modifica constatările rezultate. deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor, menționate supra, s-a expus organul vamal al țării exportatoare."

4) Prin răspunsul nr. ***** din ***** (la cererea prealabilă), pârâtul a invocat că: „iregularitățile constatate în procesul-verbal de reverificare nu au fost înlăturare de SRL „Bicomplex-Construct", iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cerere nu au fost constatate.

5) Conform răspunsului nr. ***** din ***** (la contestația deciziei), pârâtul a indicat, cu referire la declarația producătorului ********** faptul că, marfa este de origine UE, dar nu și că este de origine preferențială.

Reclamatul indică asupra faptului că, mărfurile sunt de origine a Uniunii Europene dar, pârâtul, contrar principiului imparțialității, a invocat un nou termen – „origine preferențială" care nu a fost constatat inițial de pârât în cadrul procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****.

Face trimitere reclamantul la art. 19 din Legea cu privire la tariful vamal, conform căruia, drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte. Drept țară de origine a mărfii pot fi considerate și un grup de țări, o

uniune vamală de țări, o parte a țării, în cazul în care este necesar de a le evidenția în scopul determinării originii mărfii. La stabilirea criteriilor de determinare a țării de origine a mărfii, preferință se acordă criteriilor stipulate în acordurile de comerț liber ratificate de Republica Moldova. în celelalte cazuri se aplică prevederile legislației naționale.

Potrivit art. 24 din Legea cu privire la tariful vamal, certificatul de origine a mărfii trebuie să confirme univoc originea acesteia din țara respectivă și să conțină: a) declarația exportatorului care confirmă că marfa corespunde cerințelor specificate la art.20; b) adeverința din partea organului competent din țara exportatoare ce a eliberat certificatul care confirmă autenticitatea datelor din certificat. Certificatul de origine a mărfii se prezintă împreună cu declarația vamală și cu alte documente care urmează să fie perfectate de către autoritatea vamală. în caz de pierdere a certificatului, se prezintă duplicatul autentificat oficial al acestuia. În cazul în care se pune la îndoială autenticitatea certificatului de origine a mărfii sau a datelor ce se conțin în el, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organelor care au eliberat certificatul sau organizațiilor specializate ale țării menționate ca țară de origine a mărfii pentru a obține date suplimentare sau precizări. În cazurile prevăzute de prezenta lege, originea mărfii se consideră stabilită numai în cazul în care se prezintă certificatul de origine a mărfii, perfectat în modul cuvenit, și date suplimentare ori precizări.

Mai indică reclamantul că, potrivit art. 24^1 din Legea cu privire la tariful vamal, declarația de origine a mărfii trebuie să confirme originea acesteia din țara respectivă și să conțină textul stabilit în acordurile de comerț liber ratificate de Republica Moldova. Declarația de origine a mărfii se prezintă împreună cu declarația vamală în condițiile prevăzute la art.179 din Codul vamal. În cazul în care se pune la îndoială autenticitatea declarației de origine a mărfii sau a datelor și informațiilor ce se conțin în aceasta, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organizațiillor specializate ale țării menționate ca țară de origine a mărfii, pentru a obține date și informații suplimentare sau precizări. În cazurile prevăzute de prezenta lege, originea mărfii se consideră stabilită numai în cazul în care se prezintă documente și informații suplimentare obținute conform alin.(3).

Articolul 24^2 din Legea cu privire la tariful vamal, statuează că, declarația producătorului este un act întocmit de producător în care acesta declară originea mărfurilor produse.

În corespundere cu art. 25 din Legea cu privire la tariful vamal, pentru mărfurile provenite din țările cu care Republica Mofdova a încheiat acorduri privind acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate, poate fi aplicat (restabilit) regimul preferențial în cazul prezentării dovezii de origine a mărfurilor (certificatul de origine, declarația de origine) pînă la expirarea termenului prevăzut de acordurile respective. La determinarea țării de origine a mărfii, nu se ia în

considerare originea resurselor energetice, a mașinilor, utilajului și instrumentelor folosite la fabricarea ei.

Reclamantul face trimitere și la Hotărârea Guvernului nr. 1599 din 13.12.2002, cu privire la regulile de origine a mărfurilor, unde la pct. 1 se desemnează: Serviciul Vamal drept autoritate împuternicită cu eliberarea certificatelor de origine preferențiale la exportul mărfurilor (certificate de forma „A", „CT -1" „EUR.1" cu eliberarea certificatelor de origine supleante la punerea în circulație liberă a mărfurilor, anterior introduse pe teritoriul Republicii Moldova și plasate sub supraveghere vamală în baza unui certificat de origine preferențial) și cu verificarea certificatelor de origine preferențiale și nepreferențiale la import. Certificatele de origine preferențiale la export forma „CT -1" vor fi eliberate de Serviciul Vamal începînd cu 1 ianuarie 2008.

Conform Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, sunt descriși următorii termeni: Țara de origine a mărfurilor - țara în care mărfurile au fost obținute integral sau au fost supuse unei prelucrări suficiente. Certificat de origine - documentul care confirmă univoc țara de origine a mărfurilor și care este eliberat de organul țării exportatoare abilitat în conformitate cu legislația națională. Acord cu privire la comerțul liber - reprezintă contracte interstatale între două sau mai multe state în baza cărora acestea își acordă acces preferențial pe piață, denumit de regulă comerț liber. Dovada de origine - certificatul de origine a mărfii sau declarația de origine/declarația pe factură a mărfii. Declarația producătorului - act întocmit de producătorul mărfii în care acesta indică originea mărfii produse, cu descrierea procesului de producere, cu indicarea poziției tarifare și descrierii comerciale a materiei prime utilizate la producerea mărfii, a poziției tarifare și descrierii mărfii produse.

Reclamantul mai face trimitere la prevederile Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, și anume:

Pct.3. Certificatele de origine preferențiale a mărfurilor se eliberează de către autoritatea împuternicită a Republicii Moldova în conformitate cu prezentul Regulament și legislația în vigoare.

Pct.4. Țara de origine a mărfurilor este considerată țara, în care marfa a fost obținută integral sau a fost supusă prelucrării suficiente în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Pct.21. Emiterea certificatelor de origine preferențiale se va efectua de către autoritatea împuternicită în baza acordurilor cu privire la comerțul liber în vigoare la care Republica Moldova este parte.

Pct.22. La eliberarea certificatelor de origine preferențiale la export, autoritatea împuternicită va aplica prevederile acordurilor cu privire la comerțul liber la care Republica Moldova este parte.

Pct.24. Temei pentru eliberarea certificatului de origine preferențial este cererea completată de agentul economic exportator sau de reprezentantul său legal, în modul stabilit de autoritatea împuternicită.

Pct.30. Autoritatea împuternicită și exportatorul sînt obligate să păstreze toate documentele ce confirmă originea mărfii nu mai puțin de trei ani de la data emiterii acestora.

Potrivit Ordinului Nr. 240 din 22-05-2019, referitor la aprobarea Ghidului privind verificarea dovezilor de origine preferențială, prezentate pentru aplicarea tratamentului tarifar preferențial, în contextul Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro- mediteraneene, acțiunile organului vamal la recepționarea rezultatelor Asistenței Administrative Internaționale, potrivit:

Pct. 24, în baza rezultatelor verificării ulterioare a DOP, organul vamal solicitant poate efectua una dintre următoarele acțiuni: 1) Să restabilească tratamentul preferențial, în cazul în care răspunsul recepționat conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea DOP și originea preferențială a produselor; 2) Să restabilească parțial tratamentul preferențial, doar pentru marfa pentru care a fost confirmată originea preferențială, atașând răspunsul autorității competente la materialele dosarului aferent rambursării drepturilor de import plătite sau garantate anterior, în cazul în care răspunsul recepționat conține informații suficiente pentru a stabili parțial autenticitatea DOP și originea preferențială a produselor; 3) Să refuze acordarea tratamentului preferențial, cu informarea agentului economic despre refuz în baza rezultatelor verificării ulterioare, în cazul în care: a) la cererea de AAI, inițiată în baza unor îndoieli justificate, nu este recepționat un răspuns în termen de 10 luni de la data cererii de verificare, sau b) răspunsul la cererea de AAI nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea DOP sau originea preferențială a produselor, sau c) din răspunsul la cererea de AAI se constată că autoritatea vamală a țării exportatoare nu poate confirma autenticitatea DOP și caracterul originar preferențial al produselor.

Potrivit art. 32 alin. (6) din Apendicele I la Convenția PEM, dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

În conformitate cu art. 32 din Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan- euro-mediteraneene (Convenția PEM) (Verificarea dovezilor de origine) verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau de fiecare dată când autoritățile vamale ale părții contractante importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestor documente, la

caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiții ale prezentei convenții. În scopul punerii în aplicare a dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale ale părții contractante importatoare înapoiază certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED și factura, dacă a fost prezentată, declarația de origine sau declarația de origine EUR-MED sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea contractantă exportatoare, indicând, după caz, motivele pentru care solicită verificarea. în sprijinul cererii de verificare trebuie furnizate orice documente și informații obținute care sugerează că declarațiile făcute pe dovada de origine sunt inexacte. Verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. În cazul în care decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză până la obținerea rezultatelor verificării, autoritățile vamale din partea contractantă importatoare acordă importatorului liberul de vamă pentru produsele respective, sub rezerva oricăror măsuri de precauție considerate necesare. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp cu privire la rezultatele acesteia. Rezultatele trebuie să indice clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din una dintre părțile contractante și îndeplinesc celelalte condiții ale prezentei convenții. Dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

Mai face trimitere reclamantul la prevederile art. 20 din Constituția Republicii Moldova, conform căruia, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

În corespundere cu art. 219 Cod Administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Potrivit art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 CPC prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În corespundere cu art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Reclamantul mai indică și faptul că, potrivit art. 16 Cod Administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În acord cu art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 21 Cod Administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Art. 22 Cod Administrativ, statuează că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie

Dispoziția art. 29 Cod Administrativ statuează că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege

trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporționat în raport cu scopul urmărit.

Potrivit art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Art. 36 Cod Administrativ, statuează că, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Potrivit art. 39 Cod Administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În conformitate cu art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept-temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt-oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

În conformitate cu art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Reclamantul solicită :

1. A anula decizia de regularizare a Biroului Vamal Centru nr. ***** din *****;
2. A anula decizia Serviciului Vamal al RM nr. ***** din *****;
3. A anula procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale a Biroului Vamal Centru nr. ***** din *****.

Reprezentantul reclamantului SRL „Bicomplex-Construct", Nemțanu Victor, împuternicit în baza procurii din 14.04.2023, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, a susținut acțiunile depuse de reclamant și a solicitat admiterea integrală a cerințelor înaintate, după cum urmează :

1. A anula actul administrativ individual emis de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM nr. *****din *****;
2. A anula actul administrativ individual emis de BV Centru al Serviciului Vamal al RM nr. ***** din *****;
3. A obliga Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM de a emite actul administrativ individual prin care să fie anulat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****.
4. A anula decizia de regularizare a Biroului Vamal Centru nr. ***** din *****;
5. A anula decizia Serviciului Vamal al RM nr. ***** din *****.

Pârâtul Serviciul Vamal, nu a recunoscut acțiunile depuse de reclamantul și a solicitat respingerea acestora, ca fiind neîntemeiate.

În susținerea poziției sale, a remarcat că, potrivit art. 15 Cod administrativ, operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Face trimitere pârâtul la Hotărârea Plenului CSJ nr. 4 din 24.12.2010 cu privire la practica examinării în contencios administrativ a litigiilor legale de aplicarea legislației vamale, potrivit căreia: „pot fi contestate în contenciosul administrativ actele de sancționare economică, decizia de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală, prevăzută de art.231 Cod vamal, decizia de regularizare, actul de inspecție, decizia de încasare silită a obligației vamale, actul de sechestru etc.. întocmite de organele vamale, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ale organelor vamale. în conformitate cu Legea contenciosului administrativ, deoarece provin de la o autoritate publică și stabilesc pe cale unilaterală o obligație în sarcina unui subiect de drept, parte într-un raport juridic de drept public. Se atenționează că procesele verbale și actele (rapoartele) întocmite în baza

controlului efectuat constituie acte preparatorii, care pot fi contestate în instanță de contencios administrație concomitent cu actul administrativ contestat.”

Din sensul pct. 92 al Hotărârii Guvernului nr. 1000/2018 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, urmează că: procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale este un act procedural care se gestionează conform procedurii stabilite pentru actul de audit post vămuire, în care se consemnează iregularitățile constatate, normele încălcate, valoarea obligațiilor vamale în situațiile în care s-a constatat apariția suplimentară a acestora.

Aceeași hotărâre, la pct. 121 stipulează că, pe baza actului de audit postvămuire, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum și a notei de constatare, după caz, în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr. 1149/2000, se emite decizia de regularizare. Acest act constituie titlu de creanță și este un act administrativ care poate fi contestat în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr. 1149/2000, Legii contenciosului administrativ nr.793 2000 și alte acte normative în vigoare.

Mai face trimitere pârâtul la prevederile art. 78 alin. (1) Cod administrativ, conform căruia, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

Art. 1277^{13} Cod vamal spune că: decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal.

Procedura administrativă inițiată în privința SRL „Bicomplcx-Construct” a avut ca finalitate adoptarea la data de ***** a deciziei de regularizare nr. *****, prin care au fost recalculate obligații vamale în sumă de 114548,82 lei (TV 95457,36 lei și TVA 19091,46 lei), precum și o penalitate în sumă de 60306,32 lei, iar în total suma de 174855,14 lei.

Pârâtul menționează faptul că, inițial, reclamațiile formulate de reclamant nu vizează contestarea deciziei de regularizare, ci a actelor preparatorii.

Art. 207 alin. (2) Cod administrativ stabilește incidentele procedurale pentru care acțiunea de contencios administrativ poate fi declarată inadmisibilă, după cum urmează:

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că

reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; c) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Art. 208 alin. (1) Cod administrativ stabilește că, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Partea pârâtă indică despre faptul că, reclamantul, fără a aștepta răspuns la cererea prealabilă (nr. de intrare în cadrul Biroului Vamal Centru 22666/14.11.2022, și respectiv nr. de intrare în cadrul Aparatului Central al Serviciului Vamal 34267 din 15.11.2022, nr. 34461 din 16.11.2022), la data de 15.11.2022 a depus acțiunea în contencios administrative în fața instanței judecătorești.

Consideră pârâtul că prin actele preparatorii și respective răspunsurile emise de autoritatea vamală, reclamantului nu i s-a adus atingere vreunui drept sau libertăți, astfel că, prin prisma stării de fapt conturate din înscrisuri, cât și a cadrului legal în vigoare.

Cu referire la fondul pretențiilor înaintate de reclamant, indică pârâtul faptul că, Secția control ulterior a Biroului Vamal Centru a Serviciului Vamal, în baza Codului vamal nr. 1149 - XIV din 20 iulie 2000, precum și IIC nr. 1000 din 17.10.2018, a efectuat în perioada 19.09.2022-22.09.2022 controlul ulterior prin reverificare, în condițiile stabilite de art. 202^2 din Codul Vamal.

Scopul controlului desfășurat a fost verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial a mărfurilor importate de către „Bicomplex-Construct” SRL, în baza declarațiilor vamale de import nr. ***** și ***** din 02.02.2018.

În cadrul analizei declarațiilor vamale de import nr. ***** și ***** din 02.02.2018, ce au beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, în baza „Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07,2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), pentru produsele originare din Uniunea Europeană”, organul vamal a constatat că „Bicomplex-

Construct” SRL a importat de la „AON Transporte” GMBH din Germania, tractor rutier pentru semiremorci, uzat, marca *****, tip *****șasiu *****, diesel, anul fabricării ***** - 1 buc.” și „tractor rutier pentru semiremorci, uzat, marca *****, tip: *****, șasiu *****, diesel, anul fabricării ***** - 1 buc.”, cu valoarea statistică totală de 1193217,00 lei, beneficiind de scutirea achitării taxelor vamale în mărime de 8%, în baza certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.l nr. ***** și ***** din 31.01.2018.

Indică pârâtul că, potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energici Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine mărfurile importate în R. Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro - mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Potrivit art. 19 alin. (1) al Legii R. Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, stabilește drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 16 „Documente justificative pentru mărfuri folosite” din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteranene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine.

Face trimitere pârâtul și la titlul VI „Metodele de cooperare administrativă” art. 31 alin. (2) din Apendicele la Convenția PEM: „Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație mărfurilor EUR. 1, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente.

În conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de As - Republica Moldova, pe o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Serviciul Vamal al

Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către Autoritatea Vamală _ Republicii Federale Germania, a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr I ***** și ***** din 31.01.2018.

Indică pârâtul că, în adresa autorității vamale au parvenit răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Federale Germania nr. ***** *****din 01.10.2020 și *****din 15.10.2020, prin care a fost comunicat faptul, că certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. ***** și ***** din 31.01.2018 sunt autentice, însă mărfurile - tractor rutier pentru semiremorci, uzat, marca *****tip: *****, șasiu *****, diesel, anul fabricării ***** - 1 buc. și tractor rutier pentru semiremorci, uzat, marca *****, tip: *****, șasiu *****, diesel, anul fabricării ***** - 1 buc., acoperite de aceste certificate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, și în conformitate cu Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneană, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritatea Vamală a Republicii Federale Germania, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.l, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „verificarea efectuată a demonstrat că certificatul respectiv nu întrunește cerințele referitoare la autenticitate și corectitudine”.

Astfel, în opinia pârâtului, pentru mărfurile importate, SRL „Bicomplex-Construct”, a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

Menționează că, potrivit art. 32 alin. (6) din Apendicele I a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

În baza art. 26 alin. (3) din Legea 1380/1997 cu privire la tariful vamal, mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

Indică pârâtul despre faptul că, prin citația de reverificare nr.05110 din 10.10.2022, reclamantul a fost invitat la organul vamal pentru a face cunoștință cu rezultatele controlului ulterior, în urma căruia a fost întocmit procesul verbal de reverificare nr.***** din 26 septembrie 2022, potrivit căruia s-a constatat că: certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. ***** și ***** din 31.01.2018 sunt autentice, însă mărfurile importate conform declarațiilor vamale de import nr. ***** și ***** din 02.02.2018 acoperite de aceste certificate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, și în conformitate cu Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene,

fapt confirmat prin completarea, de către Autoritatea Vamală a Republicii Federale Germania, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1, prin bifarea pătrățelului aliat în dreptul sintagmei „verificarea efectuată a demonstrat că certificatul respectiv nu întrunește cerințele referitoare la autenticitate și corectitudine (vezi remarcile anexate)”, astfel, pentru mărfurile importate, menționate supra, SRL „Bicomplex-Construct”, a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

Conducându-se de prevederile art. 127^{11} alin. (1) lit. a), art. 127^{13}, art. 181^{1} art. 202^{2}, art. 202^{3} alin. (2) lit. e), art.202^{7} alin. (2) litera f) din Codul Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, Legea nr. 172 din 25.07.2014, pentru beneficierea neîntemeiată de tratamentul tarifar preferențial, organul vamal abilitat a întocmit decizia de regularizare nr. ***** din *****, prin care au fost recalculate obligații vamale în sumă de 114548,82 lei (TV 95457,36 lei și TVA 19091,46 lei), precum și o penalitate în sumă de 60306,32 lei, iar în total suma de 174855,14 lei.

În partea ce ține de obiecțiile reclamantului, autoritatea pârâtă menționează următoarele.

Potrivit art. 1 pct. 21^{1}) din Codul vamal definește conceptul de control ulterior, astfel că acesta presupune verificarea informațiilor din declarația vamală și din documentele însoțitoare, verificarea existenței și conformității documentelor prevăzute pentru derularea unei destinații vamale sau regim vamal, examinarea contabilității și a tuturor documentelor și datelor sub orice formă, inclusiv computerizată, care se raportează la operațiunile privind mărfurile provenite din comerțul internațional ori la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri, verificarea mărfurilor, în cazul în care acestea pot fi identificate, a mijloacelor de transport, încăperilor și spațiilor de depozitare.

Controlul ulterior reprezintă un instrument de verificare a respectării legislației vamale, al detectării fraudelor și infracțiunilor, în condițiile actuale ale creșterii comerțului internațional și al necesității reducerii formalităților de vămuire, prin examinarea modului de administrare și organizare, precum și a procedurilor/sistemelor interne respectiv ale agentului economic.

Potrivit pct. 44 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale nr. 1000/2018, activitatea de control ulterior prin audit postvămuire sau reverificarea declarațiilor vamale se exercită de organul vamal prin subdiviziunile de control ulterior, precum și în funcție de riscurile vizate în comun cu alte subdiviziuni și/sau organe de control.

Indică pârâtul că instituția auditului postvămuire este distinctă de cea a reverificării declarațiilor vamale, fiind două forme diferite de realizare a controlului ulterior.

În opinia pârâtului, reclamantul confundă aceste două forme de control, făcând trimitere în textul acțiunii sale la norme legale rupte din context, atribuindu-le ca fiind aplicabile de la un procedeu la altul. Or, în cadrul efectuării controlului ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale, inspectorul vamal nu avea obligația de a cita în prealabil reprezentantul agentului economic supus controlului, și nici cu participarea obligatorie a acestuia, aceste rigori fiind inerente procedurii de efectuare a controlului ulterior prin audit postvămuire.

Subliniază că nemijlocit activitatea de reverificare a declarațiilor vamale se organizează în baza unor planuri de control anuale (în speță conform programului de activitate al Secției control ulterior pentru anul 2022), realizate în urma aplicării studiilor de analiză de risc și aprobate de conducerea Serviciului Vamal, dar și pe baza culoarului albastru de control vamal, fapt dedus expres din textul dispoziției pct. 50 din Hotărîrea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale nr. 1000/2018.

La rândul său, art. 181^1 alin. (l)-(4) Cod vamal stabilește că, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art. 127 alin. (10). Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării și realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parțial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) și metode (control total, control selectiv, control electronic). În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru și evidență referitoare la mărfurile provenite din comerțul internațional sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eșantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate..

Potrivit art. 202^2 Cod vamal, reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și

conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane. Reverificarea declarației vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. În procesul efectuării reverificării declarației vamale, organele vamale pot utiliza informații și date inclusiv din bazele de date automatizate și programele informaționale de administrare a riscurilor. Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declarației vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. În cazul depistării unor erori și/sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, ce conduc la apariția, modificarea și/sau anularea obligației vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale.

În corespundere cu art. 185 alin.(l) lit.e[1]) din Codul vamal, controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal și constă în controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

La rândul său, art. 202[4] alin. (1) Cod vamal instituie expres drepturile persoanei controlate, și anume: (1) Persoana controlată arc dreptul: a) să solicite obținerea, pe parcursul controlului ulterior prin audit postvămuire, a informațiilor despre faptele și circumstanțele stabilite, cu respectarea legislației în vigoare; b) să beneficieze de o atitudine corectă și imparțială din partea organelor vamale la efectuarea controlului ulterior; c) să prezinte organului vamal explicații referitoare la obiectul controlului ulterior; d) să conteste, în modul stabilit de legislație, deciziile, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale și ale colaboratorilor vamali; c) să prezinte organului vamal informații, dale, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării și achitării drepturilor de import; f) să fie informat, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de inițierea controlului ulterior prin audit postvămuire (cu excepția auditului postvămuire inopinat), printr-un aviz de audit postvămuire, al cărui model este stabilit de Serviciul Vamal; g) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislație.

Indică autoritatea publică despre faptul că, viciile procedurale invocate de reclamant, care pot fi rezumate la aceea că: organul vamal a întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale de import nr. ***** și nr. *****; lipsa citării prealabile a reclamantului; neexpunerea asupra prelungirii termenului de examinare a cauzei, precum și pretinse încălcări exprimate convențional, cu trimitere la obligațiile organelor vamale la exercitarea controlului ulterior,- nu sunt relevante, nu constituie în fapt, derogări de la cadrul normativ în vigoare, or după cum a fost enunțat mai sus în textul referinței, consecutivitatea acțiunilor desfășurate de organul vamal și concluziile asupra cărora a statuat organul vamal

competent, au fost determinate strict de starea de fapt a procedurii administrative deferite spre examinare, și în strictă conformitate cu cadrul legal în vigoare.

Cu privire la pretinsa „neexpunere din partea organului vamal asupra solicitării de prelungire a termenului de examinare a cauzei (cererii prealabile)”, observă pârâtul că în fapt, prin răspunsul nr. *****din *****, Biroul Vamal Centru a respins dezacordul declarativ, concomitent refuzându-i în solicitarea prelungirii termenului de examinare a cazului, întru justificarea răspunsului fiind arătat că: „informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct” prin contestația din 10.10.2022 înregistrată cu nr. ***** din 11.10.2022, nu demonstrează țara de origine a mărfurilor conform Convenției PEM și nu pot modifica constatările rezultate deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor menționate supra, s-a expus organul vamal al țării exportatoare.”

Ca urmare, organul vamal abilitat a emis Decizia de regularizare nr. ***** din *****.

Cu referire la argumentul reclamantului precum că, răspunsurile nr. *****din ***** și nr. ***** din 28.10.2022 se contrazic între ele, menționează pârâtul faptul că respectivele răspunsuri constituie operațiuni administrative, care nu au fost contestate, iar aprecierile dare de reclamant le consideră rupte din context, având menirea de a induce în eroare instanța de judecată.

Referindu-se la aspectul contestării Deciziei de regularizare nr. ***** din *****, consideră pârâtul pertinent art. 31 (Cooperarea administrativă) din Protocolul II, care stabilește definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014:

„1. Autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine.

2. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, a declarațiilor de origine și a exactității informațiilor furnizate în documentele respective.”

Articolul 32 (Verificarea dovezilor de origine), din același act relevă următoarele:

„1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în

ceea ce privește autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor respective sau respectarea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol.

2. În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și factura, în cazul în care a fost prezentată, declarația de origine sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări. În sprijinul cererii de efectuare a verificării, se prezintă orice document și informație obținute care indică faptul că datele furnizate în dovada de origine sunt incorecte.

3. Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

4. În cazul în care autoritățile vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asiguratorii pe care le consideră necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp posibil cu privire la rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca fiind produse originare din una dintre părți și dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a verificării sau în cazul în care răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale.”

Menționează pârâtul că, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a recepționat răspunsul Autorității Vamale a Republicii Federale Germane nr. ***** *****din 01.10.2020 și *****din 15.10.2020, prin care a fost comunicat că certificatele de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. ***** și ***** din 31.01.2018 sunt autentice, însă mărfurile acoperite de aceste certificate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritatea Vamală a Republicii Federale Germania a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.l, prin bifarea pătrățelului aflai în dreptul sintagmei „verificarea efectuată a demonstrat că certificatul respectiv nu întrunește cerințele referitoare la autenticitate și corectitudine, astfel, pentru mărfurile importate, menționate supra, SRL „Bicomplex-Construct” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

Indică pârâtul că nu are temeiuri de a pune la îndoială răspunsurile eliberate de autoritatea vamală a Republicii Federale Germania, iar interpretările rupte din context și nepătrunderea în esență de către reclamant a celor stabilite de organul vamal în rezultatul controlului ulterior derulat pe caz, de rând cu numitele declarații ale producătorului **********. care atestă țara de origine a mărfurilor ca fiind *****, și că la momentul livrării camionului în versiunea livrată din fabrică, camionul era calificat ca produs originar al Uniunii Europene,- nu sunt de natură să răstoarne valabilitatea și autenticitatea poziției oficiale reflectate de autoritatea vamală a Republicii Federale Germania, împuternicită să se expună la acest subiect.

În continuare, pe marginea legalității întocmirii Deciziei de regularizare învederează că potrivit Ordinului Serviciului Vamal „Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a Deciziei de regularizare" nr. 333-0 din 31.07.2014, publicat în Monitorul Oficial nr. 256-260/1250 din 29.08.2014, se indică expres cazurile când se va emite Decizia de regularizare.

Astfel, conform pct. 3) al Ordinului menționat Decizia de regularizare, ca titlu executoriu, se va emite în următoarele cazuri:

a) apariției obligației vamale în temeiul art. 127, 1272 - 127^{12} din Codul vamal, inclusiv în situația în care lipsește declarația vamală în detaliu, declarația sumară sau formularul tipizat TV-14:

c) constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit post- vămuire și/sau reverificării declarației vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia.

Art. 1 pct. 21^{1}) din Codul vamal, definește conceptul de control ulterior, astfel că acesta presupune verificarea informațiilor din declarația vamală și din documentele însoțitoare, verificarea existenței și conformității documentelor prevăzute pentru derularea unei destinații vamale sau regim vamal, examinarea contabilității și a tuturor documentelor și datelor sub orice formă, inclusiv computerizată, care se raportează la operațiunile privind mărfurile provenite din comerțul internațional ori la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicînd aceste mărfuri, verificarea mărfurilor, în cazul în care acestea pot fi identificate, a mijloacelor de transport, încăperilor și spațiilor de depozitare.

Indică pârâtul că, controlul ulterior reprezintă un instrument de verificare a respectării legislației vamale, al detectării fraudelor și infracțiunilor, în condițiile actuale ale creșterii comerțului internațional și al necesității reducerii formalităților de vămuire, prin examinarea modului de administrare și organizare, precum și a procedurilor/sistemelor interne respectiv ale agentului economic

Conform art. 181^{1} alin. (7) Cod Vamal al RM dacă după controlul ulterior rezultă că dispozițiile ce reglementează destinația vamală respectivă au fost

aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, indiferent de nivelul și forma de control vamal aplicate anterior.

Transpunând cronologia acțiunilor și actelor adoptate de organul vamal în cadrul controlului ulterior demarat pe marginea operațiunilor de import realizate de SRL „Bicomplex-Construct” în baza declarațiilor vamale nr. *****, și respectiv nr. *****, opinează asupra caracterului legal și temeinic al actelor contestate de reclamant: procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, de rând cu Decizia de regularizare nr. ***** din *****.

Conform art.31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Exigențele impuse de legiuitor față de autoritățile publice la capitolul motivării actelor administrative adoptate în raport cu participanții la raporturile administrative se regăsesc în conținutul dispoziției art. 118 Cod administrativ, exigențe de care la caz autoritatea publică pârâtă, indică că, a ținut cont, neaducând atingere nici la acest capitol vreunui drept sau libertate a persoanei juridice SRL „Bicomplex-Construct”, garantate de lege.

Menționează pârâtul că procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, de rând cu Decizia de regularizare nr. ***** din *****, au fost adoptate temeinic, subsecvent și cerința cu privire la anularea răspunsului Serviciului Vamal la cererea prealabilă, nr. ***** din *****, o consideră nefondată.

În condițiile enunțate, autoritatea publică pârâtă este de părere că și la acest capitol acțiunile și actele adoptate de organul vamal sunt conforme cadrului legal, nefiind incidență situația vreunui drept vătămat în sensul unui drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, reglementată de art. 17 Cod administrativ.

Consideră că procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din *****, precum și Decizia de Regularizare nr. ***** din *****, sunt conforme situației de fapt și cadrului legal în vigoare, astfel că temeiuri pentru admiterea acțiunii reclamantului SRL „Bicomplex-Construct” privind anularea acestora, inclusiv în partea pretențiilor subsecvente privind anularea în tot a răspunsului Biroului Vamal Centru nr. *****din *****, cât și a răspunsului emis de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, nr. ***** din 28.10.2022, nu se identifică în speță, acțiunea înaintată de SRL „Bicomplex-Construct” urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului Serviciul Vamal, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, nu a recunoscut acțiunea depusă de reclamant, solicitând respingerea acesteia, ca fiind nefondată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr. 3-2808/22, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actului administrativ, s-au conexat într-un singur proces, cu atribuirea cauzelor a numărului unic 3-2808/22.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, analizând argumentele reclamantului SRL „Bicomplex-Construct” și pârâtului Serviciul Vamal, probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunile reclamantului SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și cauza de contencios administrativ la cerea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actului administrativ, sunt întemeiată și pasibile de admis, din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77)31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Potrivit prevederilor art. 18 al Codului administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ al RM, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În acord cu prevederile art.206 Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.(1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În corespundere cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art.209 Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

În sensul enunțat, se constată că, adresarea în instanța de contencios administrativ a fost precedată de adresarea reclamantului, cu contestații împotriva procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale și a răspunsurilor nr. *****și nr. *****, precum și depunerea cererii prealabile împotriva deciziei de regularizare, cerințele cărora nu au fost acceptate de autoritatea publică.

Astfel, în interiorul termenului de 30 de zile, prevăzut de art.209 din Codul administrativ, reclamantul și-a realizat dreptul său la acțiune, depunând acțiunile în contencios administrativ la data de 15 noiembrie și 28 decembrie 2022.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că reclamantul și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectând procedura prealabilă, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate/de nerespectare a procedurii prealabile, nu există; circumstanțe, care impun soluționarea fondului cauzei.

A se menționa faptul că, controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justițiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească.

Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control.

Scopul primordial al instituției contenciosului administrativ presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Or, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cu referire la competența instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Astfel, acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Potrivit art.17 Cod administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În corespundere cu art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art.189 și art.207 alin.(1) lit.e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt, din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze, în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actelor administrative – decizia nr.*****din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****, decizia nr.***** din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****Nr. din*****, decizia de Regularizare a Serviciului Vamal al RM, nr. ***** din *****, decizia Serviciului Vamal nr.***** din *****, emisă pe marginea cererii prealabile, Procesul-Verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.***** din *****.

Din actele cauzei, cât și explicațiile date de participanții la proces, s-a constatat faptul că, la data de 02 februarie 2018, reclamantul SRL „Bicomplex-Construct”, potrivit declarațiilor vamale de import nr. ***** și nr. *****, a importat tractoare rutiere pentru semiremorci, marca *****tip: *****, șasiu: *****și marca *****tip: *****, șasiu: *****, la tarif preferențial, cu valoarea totală de 1193217,00 lei, beneficiind de scutirea achitării taxelor vamale în mărime de 8%, în baza certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. ***** și ***** din 31.01.2018 (f.d.20, 26 dosar administrativ nr. 3-3148/2022).

La data de *****, de către Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior, a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din ***** (f.d.11-12).

Conform actului enunțat, au fost supuse reverificărilor declarațiile vamale de import nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018, ce au beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, în baza Acordului de Asociere pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014.

Manifestând dezacordul cu procesul – verbal menționat supra, reclamantul SRL „Bicomplex-Construct", la data de 10 octombrie 2022 a întocmit contestația nemotivată împotriva procesului – verbal, fiind remisă în adresa pârâtului la data de 11 octombrie 2022 (f.d.17-19, 20). Contestația a fost înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. ***** din 11.10.2022.

Prin răspunsul nr. *****din ***** Biroul Vamal Centru a indicat că, contestația depusă de SRL „Bicomplex-Construct", nu demonstrează țara de origine a mărfurilor, conform prevederilor Convenției PEM și nu pot modifica constatările rezultate, deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor, menționate supra, s-a expus organul vamal al țării exportatoare (f.d.21).

Ulterior, la data de***** reclamantul SRL „Bicomplex-Construct" a depus contestație suplimentară împotriva procesului – verbal de reverificare al declarațiilor vamale, fiind anexate declarațiile producătorului, care atestă că ambele unități de transport sunt produse de ********** în ***** și la momentul livrării camionului, în versiunea livrată din fabrică, camionul este calificat ca produs originar al Uniunii Europene. Reclamantul a solicitat autorității vamale de a efectua constatările corespunzătoare, în baza declarațiilor producătorului atașate, iar după caz, de a efectua interpelările către autoritatea vamală din Germania, în vederea efectuării corectărilor în rubrica nr. 14 din certificatele EUR.1 Nr.***** și Nr. ***** (f.d.22-25).

Prin răspunsul Biroului Vamal Centru nr. ***** din 28.10.2022 Biroul Vamal Centru a informat reclamantul despre faptul că, informațiile prezentate de SRL „Bicomplex-Construct" prin contestația *****n din*****, înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. 20902 din*****, nu pot modifica constatările rezultate, deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea mărfurilor menționate, s-a expus organul vamal al țării exportatoare, indicând despre faptul întocmirii deciziei de regularizare nr. ***** din ***** (f.d.31).

Astfel, potrivit deciziei de regularizare nr. ***** din ***** au fost recalculate obligații vamale ale reclamantului, în sumă de 114 548,82 lei (TV 95457,36 lei și TVA 19091,46 lei), precum și o penalitate în sumă de 60306,32 lei, iar în total suma de 174855,14 lei (f.d.40).

La data de 26.10.2022 cu nr. de intrare ***** a fost înregistrată contestația reclamantului, solicitându-se anularea deciziei de regularizare.

Urmare a examinării contestației depuse, prin răspunsul nr. ***** din *****, Serviciul Vamal a menționat că potrivit declarației producătorului ********** marfa este de origine UE, dar nu este de origine preferențială, fapt confirmat de răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Federale Germania (f.d.46-48).

Prin cererea prealabilă din 11.11.2022, reclamantul SRL „Bicomplex-Construct" a solicitat anularea procesului – verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. ***** din 26 septembrie 2022, precum și a răspunsurilor nr. *****din ***** și nr. ***** din 28.10.2022 a Biroului Vamal Centru.

Prin răspunsul Serviciului Vamal al RM nr. ***** din ***** s-a indicat că iregularitățile constatate în procesul-verbal de reverificare nu au fost înlăturare de SRL „Bicomplex-Construct", iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cerere nu au fost constatate (f.d.45).

Drept urmare, manifestând dezacordul cu soluțiile autorității publice la plângerile și cererile depuse, reclamantul a formulat acțiuni în instanța de judecată, fiind conexate în cadrul prezentei cauze.

Analizând legalitatea actelor și acțiunilor contestate, instanța de judecată va reține următoarele.

La baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității.

Instanța notează că, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor.

Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal și pentru autoritățile publice și private. În măsura în care legalitatea vizează actele autorităților publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Astfel, instanța de judecată reține că, la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond.

Instanța reține și faptul că potrivit art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 85 alin. (3) Cod Administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

Potrivit art. 87 alin. (1) Cod Administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate: a) să solicite informații de tot felul; b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora; c) să solicite acte și dosare; d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).

În acord cu prevederile art. 127^{13} Cod vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal. Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

În corespundere cu art. 181^{1} alin. (1) – (3) Cod vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal. Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

La caz, urmează a se reține și prevederile pct. 61, 62 și 63 ale Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, anexa nr.1 la Hotărîrea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005 (în formula în vigoare la data desfășurării controlului), conform cărora, în scopul stabilirii modului în care persoanele fizice sau juridice au respectat reglementările vamale, organul vamal abilitat efectuează controlul ulterior al operațiunilor de vămuire. Activitatea de control vamal ulterior se realizează prin programe aprobate de Serviciul Vamal sau inopinat. Controlul vamal ulterior se exercită pe perioada de prescripție a drepturilor de import sau de export, calculată de la data acordării liberului de vamă. În cadrul aceluiași termen pot fi încasate sau restituite diferențe de drepturi vamale constatate.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a

controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărâre Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018 (în formula în vigoare la data desfășurării controlului), activitatea de control ulterior se organizează şi se desfăşoară în baza politicii de control anuale şi a planurilor anuale de control, realizate în urma aplicării studiilor de analiză a riscurilor şi aprobate de conducerea Serviciului Vamal, precum şi în baza controalelor inopinate.

În corespundere cu pct. 25 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărâre Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018 (în formula în vigoare la data desfășurării controlului), activitatea de control ulterior se va realiza în baza a două planuri: planul de control ulterior prin audit postvămuire şi planul de control ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale.

Potrivit prevederilor pct. 28 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărâre Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018 (în formula în vigoare la data desfășurării controlului), Planul de control stabilește numărul exact de controale ulterioare planificate asupra unui număr prestabilit de persoane pe parcursul unui an calendaristic. Numărul persoanelor incluse în planul de control se raportează obligatoriu la suma controalelor posibile și durata totală a acestora pe parcursul întregului an, precum și la resursele umane și tehnologice disponibile.

În cadrul examinării cauzei, cu certitudine s-a constatat faptul inițierii din oficiu, de către autoritatea publică pârâtă, a controlului ulterior în privința reclamantului SRL „Bicomplex-Construct” și anume pentru reverificarea declarațiilor vamale de import nr. ***** și nr. *****, în vederea stabilirii corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial, control care s-a desfășurat în perioada 19.09.2022 – 22.09.2022.

În același timp, instanța de judecată reține faptul că, în conformitate cu art. 69 alin. (1) și (2) Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. În cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

Potrivit prevederilor art. 70 alin. (1) și (2) Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

Instanța de judecată menționează faptul că, atât actele cauzei de contencios administrativ, cât și actele dosarului administrativ, nu au fost anexate probe,

înscrisuri, care ar reflecta informarea reclamantului despre controlul început în privința acestuia.

Astfel, contrar art. 69, art. 70 Cod administrativ, Biroul vamal Centru nu a înștiințat reclamantul SRL „Bicomplex-Construct" despre inițierea procedurii administrative privind efectuarea controlului ulterior, acesta fiind lipsit de posibilitatea de a da explicații, a prezenta acte suplimentare pentru stabilirea stării de fapt.

Potrivit art. 202^1 alin. (1) Cod Vamal, efectuarea auditului postvămuire se aduce la cunoştinţa persoanei auditate cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de data iniţierii controlului, conform procedurii stabilite de Guvern, cu excepţia controlului inopinat.

În aceeași ordine de idei, conform art. 202^4 alin. (1) Cod vamal, persoana controlată are dreptul: a) să solicite obţinerea, pe parcursul controlului ulterior prin audit postvămuire, a informaţiilor despre faptele şi circumstanţele stabilite, cu respectarea legislaţiei în vigoare; b) să beneficieze de o atitudine corectă şi imparţială din partea organelor vamale la efectuarea controlului ulterior; c) să prezinte organului vamal explicaţii referitoare la obiectul controlului ulterior; d) să conteste, în modul stabilit de legislaţie, deciziile, acţiunile sau inacţiunile organelor vamale şi ale colaboratorilor vamali; e) să prezinte organului vamal informaţii, date, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării şi achitării drepturilor de import; f) ***să fie informat, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de iniţierea controlului ulterior prin audit postvămuire (cu excepţia auditului postvămuire inopinat), printr-un aviz de audit postvămuire, al cărui model este stabilit de Serviciul Vamal***; g) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislaţie.

Potrivit art.94 alin.(1) din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, ***participantul are dreptul să fie audiat*** în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

A se menționa că, normele legale mai sus-indicate stabilesc expres obligativitatea autorității publice de a asigura informarea reclamantului și prevăd condițiile participării în procedura administrativă a persoanelor ale căror drepturi și interese sunt sau pot fi lezate, cu acordarea dreptului acestora de a fi audiați.

La caz, Biroul Vamal Centru, a inițiat procedura administrativă și a emis procesul – verbal de reverificare a declarațiilor vamale, fără a informa reclamantul despre dreptul acestuia de intervenire în procedura administrativă și fără a-l audia pe marginea circumstanțelor care prezintă relevanță, pînă la aplicarea în privința acestuia a măsurii de sancționare prin emiterea actului administrativ individual defavorabil.

Or, dreptul persoanei de a fi audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele

relevante pentru actul ce urmează a fi emis, este stabilit expres de lege și tot legea stabilește că Biroul Vamal Centru urmează să-și exercite atribuțiile în condițiile legii.

Drept urmare, instanța de judecată concluzionează că procedura administrativă a fost viciată, iar actul administrativ individual contestat - procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.***** din *****, a fost emis cu încălcarea normelor de drept care reglementează procedura de emitere a actelor administrative, ceea ce constituie temei de anulare a acestuia, cât și a tuturor actelor ce au fost emise ulterior.

Cu privire la aspectul material al actelor contestate instanța de judecată reține că, temeiul pentru care a fost impusă plata suplimentară a taxelor vamale și a penalităților, este aprecierea, de către organul vamal a faptului că mărfurile importate prin declarațiile vamale nr. ***** și nr. ***** din 02.02.2018, nu sunt originare din Uniunea Europeană.

În acest sens, se reține că, potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 09.12.2009, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 111 din 28.05.2015, atunci când sunt importate în alte părți contractante, produsele originare din una din părțile contractante beneficiază de dispozițiile acordurilor relevante prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III a.

În corespundere cu art. 16 alin. (1) din Anexa nr. 1 la Convenție, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED se eliberează de către autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat.

La rândul său, art. 16 alin. (3) din Anexa nr. 1 la Convenție, prevede că, exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea contractantă exportatoare în care se eliberează certificatul de

circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED, toate documentele necesare care fac dovada caracterului originar al produselor respective, precum și a îndeplinirii tuturor celorlalte condiții prevăzute de prezenta convenție.

Instanța reține și faptul că, conform art. 31 din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 09.12.2009, autoritățile vamale ale părților contractante își transmit reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimene ale ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru emiterea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, precum și adresele autorităților vamale responsabile pentru verificarea certificatelor, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EUR-MED. Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EUR-MED, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente.

În conformitate cu prevederile art. 32 din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 09.12.2009, verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau de fiecare dată când autoritățile vamale ale părții contractante importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestor documente, la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiții ale prezentei convenții. În scopul punerii în aplicare a dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale ale părții contractante importatoare înapoiază certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED și factura, dacă a fost prezentată, declarația de origine sau declarația de origine EUR-MED sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea contractantă exportatoare, indicând, după caz, motivele pentru care solicită verificarea. În sprijinul cererii de verificare trebuie furnizate orice documente și informații obținute care sugerează că declarațiile făcute pe dovada de origine sunt inexacte. Verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. În cazul în care decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză până la obținerea rezultatelor verificării, autoritățile vamale din partea contractantă importatoare acordă importatorului liberul de vamă pentru produsele respective, sub rezerva oricăror măsuri de precauție considerate necesare. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp cu privire la rezultatele acesteia. Rezultatele trebuie să indice clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din una dintre părțile contractante și îndeplinesc celelalte condiții ale prezentei convenții. Dacă există îndoieli justificate

și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

După cum cert rezultă din actele cauzei, cât și explicațiile date de participanții la proces, la importul mijloacelor de transport:

1. *****Model: *****Numărul de identificare al vehiculului*****: ***** Număr șasiu:*****Țara producătoare: *****; Anul de fabricație *****;

2. **********; Numărul de identificare al vehiculului*****: *****; Număr șasiu: *****; Țara producătoare: *****; Anul de fabricație *****; reclamantul SRL „Bicomplex-Construct” a prezentat autorității vamale certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.***** și ***** din 31.01.2018, care atestă faptul că mijloacele de transport menționate provin din Uniunea Europeană.

Fiind analizate certificatele în cauză, se constată că au fost întocmite pe formularul aprobat de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene.

Instanța reține și faptul că, potrivit declarației producătorului*****., sediul ***** camioanele importate de reclamant, la momentul livrării ca camion nou, în versiunea livrată din fabrică, este calificat ca produs originar al Uniunii Europene (f.d.26-29).

Având în vedere constatările expuse supra, instanța conchide că, reclamantul a îndeplinit cerințele prevăzute la art. art. 15 din Apendicele (Anexa) I la Convenția PEM, prezentând certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.***** și ***** din 31.01.2018.

Cu referire la argumentele părții pârâte, precum că bunurile importate nu ar fi produse originare din Uniunea Europeană, instanța menționează că, nu a fost făcută dovada prezenței nici unei îndoieli rezonabile referitor la declarația producătorului*****., sediul ***** care a indicat faptul că vehiculele sunt produs originar al Uniunii Europene (f.d.26-29).

Cu privire la trimiterile autorității publice la informația parvenită de la autoritatea vamală germană, instanța menționează faptul că, acestea nu conțin explicații sau circumstanțe ce au dus autoritatea la concluzia enunțată, motivele pentru care s-a decis în modul dat, în special, în context cu răspunsul producătorului ce confirmă originea produselor ca fiind a Uniunii Europene. Or, faptul că răspunsul provine de la o autoritate străină nu-i acordă în mod imperativ corectitudine poziției reflectate, fără o apreciere a temeiurilor și motivelor pentru care au fost emise.

Respectiv, simpla trimitere la răspunsurile vizate, rupte din context și în afara situației concrete a reclamantului, nu poate constitui un argument suficient pentru a

concluziona că marfa importată nu este originară din Uniunea Europeană.

În aceeași ordine de idei, se reține că, potrivit art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal (în vigoare la data importului vehiculelor și desfășurării procedurii administrative), drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege şi de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Respectiv, prin prisma art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal (în vigoare la data importului vehiculelor și desfășurării procedurii administrative), verificarea țării de producere a mijloacelor de transport, nu se poate rezuma doar la careva informații parvenite de la autoritățile vamale din Germania, cu negarea informației eliberate chiar de producător.

Conform prevederilor art. 202^2 Cod vamal, reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum şi a existenței şi conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane. Reverificarea declarației vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declarației vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate, Biroul Vamal Centru, în cadrul reverificării declarației vamale, urma să utilizeze informaţiile şi datele disponibile, după care poate fi identificată țara de origine a mijlocului de transport: numărul de identificare al vehiculului, seria de șasiu atribuit și plasat de producător, în certificatul de înmatriculare, datele uzinei producătoare a vehiculului, și altele.

Instanța reține și faptul că autoritatea publică nu s-a expus cu probe pertinente și admisibile referitor la răspunsul producătorului, din care ar rezulta contrariul celor indicate de întreprinderea ce a produs nemijlocit tractoarele pentru semiremorci.

A se menționa că atât în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.***** din *****, cât și decizia de regularizare a Serviciului Vamal al RM, nr. ***** din *****, nu este cert indicat faptul că, reclamantul ar fi prezentat careva date sau acte neautentice, ce ar fi dus la aplicarea eronată a tarifului preferențial, or, autoritatea vamală nu a explicat care este îndoiala rezonabilă apărută referitor la determinarea autenticității documentelor prezentate de reclamant, sau care este informația lipsă care nu permite de determina originea reală a mărfurilor, și impune refuzul dreptului la preferințe.

La caz, concluzia autorității se bazează doar pe răspunsul unei alte autorități, urmând însă a se da o apreciere de ansamblu a actelor prezentate, împreună cu răspunsul producătorului, iar la necesitatea efectuarea unor investigații suplimentare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor ce au dus la crearea situației de incertitudine privind aplicarea sau nu a tarifului preferențial, precum și a motivelor pentru care autoritatea germană a decis în mod opus cu explicația producătorului.

Conform art. 118 alin. (1) – (3) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Apreciind actele administrative contestat, prin prisma normelor de drept enunțate supra, instanța de judecată reține că, autoritatea publică pârâtă a omis de motiva cu suficientă claritate și temeinicie actele emise, or, nu au fost efectuate în deplină măsură investigațiile necesare, nu a fost informat reclamantul despre control și nici nu a fost audiată opinia acestuia, anterior emiterii procesului –

verbal de reverificare a declarațiilor vamale, condiții expres expuse atât în art. 118 Cod Administrativ, cât și normele legale citate supra.

Drept urmare, instanța de judecată va concluziona și în privința nerespectării de către Biroul Vamal Centru, a prevederilor art. 31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

La rândul său, art. 29 din Codul administrativ prevede că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Instanța menționează că, proporționalitatea actului administrativ individual, constă în obligația autorităților publice de a nu interveni în drepturile justițiabilului, decât într-un mod armonios și echilibrat și doar atunci când o cere interesul publice, fără a atinge substanța dreptului subiectiv. Ingerințele în drepturile omului prin acțiune administrativă nu este exclusă, însă ea trebuie să urmărească un scop legitim, fiind necesară și rezonabilă.

Astfel, proporționalitatea este un element obligatoriu al principiului legalității acțiunii administrative. Controlul judecătoresc efectiv realizat prin acțiunea în contencios administrativ obligă judecătorul să verifice respectarea acestei axiome juridice de către autoritățile publice, atunci când se relaționează cu cetățeanul prin acțiunea administrativă. Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

O măsură este potrivită numai dacă poate atinge scopul dorit și este necesară numai dacă nu este disponibil un alt mijloc la fel de adecvat care să nu interfereze cu drepturile persoanei în cauză. Încălcarea principiului proporționalității duce la nelegalitatea actului administrativ individual și nu poate fi înlăturată.

La caz, impunerea unor taxe vamale majorate a reclamantului SRL „Bicomplex-Construct”, peste 4 ani de la importul bunurilor, când actele prezentate inițial au fost acceptate de organul vamal fără a fi constatate careva încălcări, constituie o ingerință nerezonabilă și disproporțională cu scopul urmărit de lege.

Or, organul vamal, la emiterea actelor administrative nu a respectat principiul proporționalității, deoarece, măsura întreprinsă de organul vamal nu este rezonabilă, ingerința produsă este disproporțională în raport cu scopul urmărit, reclamantul fiind vătămat în dreptul său, inclusiv de a desfășura activitate

economică.

În conformitate cu prevederile art. 288 alin. (1) al Codului administrativ, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Având în vedere cele menționate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia de a anula procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.***** din ***** și decizia de regularizare a Serviciului Vamal al RM nr. ***** din *****, ca fiind ilegale.

Instanța menționează că desființarea actului administrativ individual presupune revenirea la situația existentă anterior emiterii acestuia.

Respectiv, și poziția reflectată de autoritatea publică în răspunsurile formulate la contestațiile depuse de reclamant, este una eronată și vine în contradicție cu normele de drept enunțate.

Corespunzător, având în vedere constatările și argumentele expuse mai sus, instanța consideră întemeiate și cerințele reclamantului privind anularea deciziei nr.*****din *****, pe marginea contestației *****, deciziei nr.***** din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****Nr. din***** și deciziei Serviciului Vamal nr.***** din *****, emisă pe marginea cererii prealabile, ca fiind ilegale.

Potrivit art.224 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Din considerentele expuse supra, instanța conchide asupra necesității admiterii acțiunii depuse de SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal, cu anularea deciziei nr.*****din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****, deciziei nr.***** din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****Nr. din*****, Deciziei de Regularizare a Serviciului Vamal al RM, nr. ***** din *****, deciziei Serviciului Vamal nr.***** din *****, emisă pe marginea cererii prealabile, Procesului - Verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.***** din *****.

În conformitate cu art. 224 alin.1) lit. a) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și cauza de contencios administrativ la cerea de chemare în judecată depusă de SRL „Bicomplex-Construct” către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actului administrativ, se admit.

Se anulează decizia, nr.*****din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****, ca fiind ilegală.

Se anulează decizia nr.***** din *****, emisă de Serviciului Vamal al RM pe marginea contestației *****Nr. din*****, ca fiind ilegală.

Se anulează Decizia de Regularizare a Serviciului Vamal al RM, nr. ***** din *****, ca fiind ilegală.

Se anulează decizia Serviciului Vamal nr.***** din *****, emisă pe marginea cererii prealabile, ca fiind ilegală.

Se anulează Procesul-Verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.***** din *****, ca fiind ilegal.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu